

Kázeň z evanjelických služieb Božích so spovedou a VP v Bratislave (NK/kinosála Lamač), **7. nedeľa po Trojici**, 4. 8. 2019; 8.30/10.00 h; ev.: Marek 8, 1 – 9;

ES 190, 203, 606; A 89 (cez VP: ES 330, 300)

Žalm 107, 1 – 9: „1 Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo naveky trvá Jeho milosť. 2 Nech vravia vykúpenci Hospodinovi, ktorých vykúpil z moci protivníka; 3 a zhromaždil ich z krajín, od východu a západu, od severu aj od mora. 4 Blúdili púšťou, po samote, nenašli cestu k obývatel'nému mestu; 5 hladní a smädní boli, duša im chradla v tele. 6 Vo svojom súžení volali k Hospodinovi a On ich vytrhol z ich úzkosti, 7 viedol ich rovnou cestou, aby prišli k obývatel'nému mestu. 8 Nech ďakujú Hospodinovi za milosť, za Jeho divné skutky na ľuďoch, 9 že dušu smädnú ukojil a hladnú dušu dobrým nasýtil.“

Milí bratia a milé sestry!

Istý autor spomína, ako mu po rokoch zatelefonoval niekdajší spolužiak. Práve ten, ktorý v škole nebol obľúbený. O iných sa totiž zaujímal len keď od nich čosi potreboval. Vtedy sa im priam úlisne vtieral do priazne.

Keď teraz zavolať, bolo jasné, že dotýčný sa v priebehu rokov vôbec nezmenil. Hneď z neho „vypadlo“, že potrebuje požičať vysúvací rebrík, no zároveň žiadal, aby mu ho príjemca telefonátu priviezol svojím autom. Záujemca o rebrík by si totiž pri prevoze mohol oškriekť svoje novučké vozidlo...

Spolužiak mu vyhovel, no keď sa telefonáty s podobnými špekulantskými žiadosťami opakovali, zaumienil si, že si na telefóne nechá zapnutý odkazovač a nedovolí, aby ho vypočítavec ďalej využíval.

No potom uvažujúc **so zahanbením zistil, že nie je lepší od onoho vychytralca**. Uvedomil si: obraciam na Boha najmä vtedy, či iba vtedy, keď od Neho čosi potrebujem. Modlitbami vtedy priam bombardujem nebeské brány, len aby mi Pán Boh vyhovel a splnil moje prosby.

Píše: *Zaobchádzal som s Bohom navlas rovnako, ako môj podarený známy so mnou. Nezdráhal som sa burcovať Boha..., a akonáhle som dosiahol svoje, úplne som Ho pustil z hlavy a väčšinou sa Mu ani nepoďakoval... Vždy som onoho spolužiaka považoval za darebáka, ktorého zaujíma iba to, čo sa dá vyžmýkať z ostatných. Čo si však Boh myslí o mne? Nečudoval by som sa Mu, keby si zapol odkazovač a neobťažoval sa počúvať moje modlitby či skôr urgentné žiadosti.*

Zo 107. žalmu sme počuli **výzvu „Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo naveky trvá Jeho milosť.“** Žalmista spomína rozmanité a mnohonásobné prejavy Božej pomoci svojmu ľudu. **Vykúpil ho z moci protivníka**. Keď blúdili púšťou a došli im zásoby a vo svojom súžení volali k Hospodinovi, On ich vytrhol z ich úzkosti, **ukojil ich smäd a zasýtil ich hlad a doviedol ich do dobrého cieľa**. Pomohol im keď sa ocitli v ťažkostiach, v ohrození života, keď boli bezradní a v bezvýchodiskovom položení.

Napriek tejto mnohorakej a opakujúcej sa Božej pomoci, záchrane života, vdáčnosť prekvapivo nie je prirodzenou reakciou, ale zo žalmu znie výzva: **„Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo naveky trvá Jeho milosť. Nech vykúpenci ... ďakujú Hospodinovi za milosť, za Jeho divné skutky.“**

Božie slovo nám teda vdáčnosť za Božiu pomoc pripomína a výslovne nás k nej nabáda, povzbudzuje, pozýva.

Porozumeli by sme nesprávne, ak by sme zo žalmu vyvodili záver, že Boha nemáme prosiť o pomoc. Samozrejme, môžeme a máme Ho prosiť – je to zrejmé aj zo slov Otčenáša.

A z evanjelia (Mk 8, 1 – 9) sme počuli, že **Pán Ježiš preberá zodpovednosť za tých, ktorí za Ním šli, nasledovali Ho. Ježiš sa ich ujíma v ich komplikovanej situácii.**

Máme tendenciu, že keď si dokážeme pomôcť sami, nevoláme k Bohu. O pomoc Ho žiadame, keď si už nijako nevieme poradiť. Za týmto postojom však nie je naša slušnosť, či ohľaduplnosť v zmysle: Nebudeme Hospodina vyrušovať, má toho veľa..., ale skôr smutná skutočnosť, že **s Bohom zaobchádzame ako s automechanikom, na ktorého si nespomenieme ako je rok dlhý a vôbec nám nechýba, kým sa nám auto nepokazí,** alebo nepotrebujeme potvrdenie o technickej a emisnej kontrole. **Nás Pán a Boh, náš Spasiteľ nie je a ani nám nechce byť iba opravárom,** ktorého nepotrebujeme, kým nám nepraskne vodovodná trúbka...

Pána smieme a máme prosiť, volať k Nemu v našich súženiach. Zároveň však platí, že Pán v nás nechce vidieť iba prosebníkov, ale aj priateľov. Priatelia sa neboja požiadať o pomoc, no nechcú sa vzájomne využívať. Neozvú sa iba vtedy, keď niečo potrebujú, ale chcú s nami byť.

Keď zavoláme priateľovi, neopýta sa: Čo zas potrebuješ?, ale: Ako sa máš? Čo máš nové? **Priatelia sa spolu zhovárajú, podelia sa o novoty a nielen keď čosi nevyhnutne potrebujú, ale „len tak“.** **Radi komunikujú a pobudnú spolu.** A ak čosi potrebujete, priateľ vám to nedá iba preto, aby ste mali radosť, ale preto, že jemu je radosťou potešiť vás, pomôcť

vám. **Vzájomne sa zdieľať a deliť nie je pre priateľov povinnosť, ale radosť.**

V evanjeliách opakovane čítame o tom, ako Ježiš nasýtil zástupy – ako vzal chlieb, dobrorečil, lámal a dával učeníkom. Je to neprepočítateľná narážka na Večeru Pánovu. **Ježiš učeníkov, ľud a ani nás dnes, nechce(l) iba učiť, ale aj sýtiť, byť s nami, mať s nami spoločenstvo.**

Evanjelista Marek (8, 8) zaznamenal: *I jedli a nasýtli sa. Ešte aj sedem košov zvyškov nazbierali.* Tieto **zvyšujúce sa porcie sú dôležité. Pripomínajú, že ako cirkev máme zostať otvoreným spoločenstvom, ktoré je ochotné a schopné prijímať medzi seba aj ďalších.**

Už zo SZ je zrejmé, že Hospodin „*dušu smädnú ukojil a hladnú dušu dobrým nasýtil.*“ A zo 107. žalmu sa ako refrén ozýva: „*Vo svojom súžení volali k Hospodinovi a On ich vytrhol z ich úzkosti.*“ Z NZ je jasné, že **Pán Ježiš nás chce nie len učiť, ale aj sýtiť nás, byť s nami, mať s nami spoločenstvo.**

Onen v úvode spomenutý autor si zaumienil, že **na svojom telefóne odkazovač vypne** a ak od neho jeho bývalý spolužiak zase bude niečo chcieť, tak mu to splní. Bude mu to pripomenutím, aby si uvedomil, **čo všetko pre neho Pán koná, aké priateľstvo Pán ponúka a čo to obnáša** (nám to dosvedčuje Večera Pánova). Tiež pripomenutím, že **on sám neraz využíva Boha, berie Ho ako univerzálneho opravára.**

Pritom jeho **i náš život má napĺňať ďakovanie Hospodinovi za milosť, vďačnosť za Jeho divné skutky.** Amen.

Pramene: David Torkington: *Nezrácet naději* (vyd. KNA Kostelní Vydří 2002);

Jiří Mrázek: *Markovo evangelium 1 – 8* (vyd. Mlýn, Jihlava 2018); **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**